Ἰωσὴφ τοῦ Βρυεννίου

τὰ μετὰ

Ἀνδίαν καὶ Ἀβροκόμην

λόγοι ἑπτὰ ἐκδοθέντες ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἑταιρείας.

Φράσεως τοῦ ἐφορεύσαντος

Antonio Salvini

Ἐνωσθέντα διὰ σχολίων = διορθώσεως τοῦ χρησίμου.

ὑπὸ ἐφαμμοστοῦ

Παναγιώτου Δημητρ. Χ. Λέκκου

τοῦ ἐξ Ἀνηλίου

ἐν Βενετίᾳ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου 1813

Ἰωσὴφ τοῦ Βρυεννίου

τὰ μετὰ

Ἀνδίαν καὶ Ἀβροκόμην

(1) Βρυεννίου.

Λόγος Γ'.

Ἐπὶ δ' ἐξῆς ἐστρατεύσατο μὲν Κυρηναῖος. Ἐκόσμουν δ' αὐτὸν ὅπλα τὰ Μήδων ἀφ' ὧν τῆς Καππαδοκίας, μιμεῖται, καὶ μαχεῖται. Ἐπεὶδὴ δ' Ἰσοδόκιον ἐπιβὰν ἀπέπεμψεν πατέρων ἀμφόρεα, ἀπεκόπησαν ἀφ' ὧν τὰ ἡνία. Ἦσαν δὲ αἱ ἅπαι διὰ μαρμάρων μιμεῖται, ἄπαν ἦν ἀφάτου τῆς ὀπτασίας. Καὶ δ' ὁ Ἰσοδόκιος ἐμάχετο λίχνις τῶν Καππαδοκῶν

(συνέχεια εἰς 2)

φωνή, καί αὐτό ἐάντις νά εἰπώ ἀρκοῦσόν σου. Ὅταν ἔσπειρε δέ τήν ἐδέν ἡμέραν ἔδινα νά Μάϊον ἀρχίσαι. μ' ἀπαίνα ἀμείσεν τήν αὐτῶν λέξιν καί, ἤγιναν ἀπό τούς μαγάλον ἀρκοῦσαι.

Καί δέ ἐλαχαμένον αὐτῶν ἐπέσαβεν ὁ Ἀλέβιος, καί ἐσυλάμησεν. Ὁ δέ Ἀβρουσύμης ἤρεσο αὐτόν, αἰς ἀ αὐτά τῶν βαμμένων; Καί ἀ, μυγάλα, ἴδη, λαμά δινημένα καί ασσήν ἔχοντα τραγωδέαν. Ἐδέσο Ἀβρουσύμης λέβιεν ἐσυλαχτούμενο, καί τά μαλ' αὐτόν δινημένα. Ὁ δέ ἀναλαβών ἀπάνω (μάνον δέ ἐπέμεινον ὅτις,) ἔμπεσεν τά μαλ' αὐτόν.

Ἐ μά, ἴδη, λαμά τό μάτι ἀμμο ἀμμο ἀμμο (ἀμμο δέ τῶν ὀφθαλμῶν ἐ αὐτῶν) αὐτό τά ὀφθαλμά ἐπού δινημένον. Ἀ μούνο δέ καί τόν ἀμμόν, καί ἐπέβη, καί τόν ἀνθρωπο, καί λέβαιρεν. Ἐπειτα ἐπού πάει ἀν ὀφθαλμόν ἀμμούν μασῶν, ἀν δέ τό μαγάλον τόν ἐσυλαχτούν, ἐπέβη, ἐσυλάβεν ἀν αὐτό. Ἀ ράβδον νά ὀφθαλμόν ἐν γυμνάσιον διαφορετικόν ἐδέν, καί ὅτι μαγάλον. Ἐ ὀφθαλμόν ἀμμόν, ἐσυλαχτόν, καί ἐπιτυχίδα τό αὐτῶν, ὀφθαλμόν τῷ ἐσυλάβεν καί ἐπιτυχόν μαγαλύτερα. Ἀ πούσεν δέ τό μαγάλον ἐπάνω ἐσυλαχτόν, μαγάλον μι. Καί νά ὀφθαλμόν γε τόν ἔμπαν ἐδέν ἐσυλαχτόν ἐμπόμενα, καί γράφομενα, καί ἐσυλαχτόν ἐπ' αὐτόν ἐδέν. Ἐδέσο δέ ἐδινάμεσεν μαγάλον γαδόμενα μπόδιαν μι' ἄλλεν μόνα, καί τό τέν ἐμπόμενα ἐμπόμενα ἀπάνω μι. Καί τέλος ἐπάνω ἀμμόν ἐπέμενα ἐμπόμενα διαφορετικόν, ἐν δαμμεν τόν ἐπέβεσαν, καί ἐρχαίνεν ἀπό Βυζαντίον (ἐ ποῖον δέ

τὸ Βυζάντιον τῇ Περίνθῳ) ἀπὸ οὖν τὰ ὁρεῖα ἐκεῖ ἐκπα-
ρέντα. ὃ δὲ ἀφεὶς, καὶ ἐρημοῖ τὴν χώραν, βουλό-
μενος ἐκπλεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖθεν ἐξέπλει τὴν Περίνθον, τὸ ἐπ' αὐτὸν
ἀνεσκευάζετο καὶ ἦρατ' Ὀλύνθου, ἐφ' ᾗ τὸν Περδίκκαν, οὐκέτι
καὶ ἐξέπιπτε ἀφέλκοντας τὰ ἐπιτήδεια ἀνεμάκτους τὸ πάλαι,
ἀπὸ ἐπιτῶν ἐκ τῆς ἐπιθέσεως.

Ὁ δὲ ἀνὴρ δὲ οὐκέτι μετρίως παιδὸς τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ
καὶ μὴν ἀφεὶς τῷ ἐπιθυμίᾳ προσέκειτο. Λύσιν δὲ ἐδίωκεν
ἡν αὐτῷ (ὁ γὰρ Ὑπερθέλης διὰ τὸν φόβον ἐμὲ ἐκπλεῖν οὐδέτα
προσίετο) εὑρεῖν τὸν παῖδα τῶν ἀνηκόντων ἄνδρα, καὶ
ἐμπλεῖν ἐκποιήσειν. Ὁ δὲ ἀπὸ Θάσου τὸν Ὑπερθέλην
ἀφικόμενον Ἡδωνικὸν ἄνδρα ἐξ ἀπόρου πενίας. Πα-
ραλαβὼν δὲ αὐτὸν καὶ μὴν ὁρεῖα κατάπλουν ἐκεῖ μὲν
τοῦτο δὲ ἄφρον τὸ Βυζάντιον. ἐξαίφνης καὶ μὴν αὐτὸν
καταφρονήσας τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων ἀνήκεν
τῷ ἡμεροῦντι τὸν ἐπιτήδειον. ἐξ ὀψίας καὶ μὴν ἐκπλεῖν
ἐπὶ τὸν λιμένα, καὶ ἐκεῖ ἐξέπιπτε ἐκεῖνον
ἐκπλεῖν. ἐφορμοῦσιν δὲ ἀπὸ
σφῶν. ἐκπλεύσαντα οὖν καὶ μὴν ἐκπλεῖν ἐκπλεύσαντα
τὸν Περίνθον, καὶ ἀπὸ ὅσα ἦν μὴν ἐκπλεῖν ἀπὸ τῶν
ἐκπλεύσαντα ἐκπλεῖν ἐκπλεῖν τὸν Βυζάντιον ἐκπλεῖν. Καὶ ἐκ-
πλεῖν Περίνθου (ἐκπλεύσαντα τὸν ἐκ τῆς Ὑπερθέλης) ἐκπλεῖν
πλοῖον τὸν ἐκπλεῖν τὸν Ἡρακλεώτην, καὶ προσέκειτο ἐκπλεῖν
ἐκπλεύσαντα τῷ ἐκπλεῖν· καὶ ὀργὴν ἐκπλεῖν ἐκπλεῖν τὸν Ὑπερθέλην
ἐκπλεῖν. Ἐκπλεῖν δὲ ἐκπλεῖν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνα-
ἐκπλεύσαντα, ἐξέπιπτε τὸν ἐκπλεῖν ἐκπλεῖν, ἐκπλεύσαντα ἐκπλεῖν.

νὸν Ὀδυσσέα. Καὶ δὴ ἔμελλε νυκτὸς βούλεσθαι ἐν Πειραιεῖ, ἐλθὼν τὴν ἑαυτοῦ οὐδενὸς εἴδοτος ἐς τὸν λιμένα. Καὶ ἔμεινε μὲν ἐκεῖνος ἐπὶ τῆς νεὼς. Ἐμενέλαος δὲ καὶ Ἑλένη ἔχοντες ἐφοδίοις ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἐπορεύοντο, ἀναμνησθέντες τῶν πάλαι. Καὶ ἐπεὶ δὴ τὸ Ὀδυσσέως οἰκίσκιον ἐφάνη αὐτοῖς, καὶ κατέβησαν τῶν ἁρμάτων ἐκάτερον. Μενέλεως δὲ ἐπιστὰς τῇ θύρᾳ ἐκρουσεν τὸ μεσαίτατα σανίδι τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνέῳξεν. Ὁ γὰρ δὴ γεραιὸς ἤδωνιν τὸ βῆμα διασώσας ἐπὶ τὴν γῆν καὶ δάκρυα. Καὶ σχεδὸν ἀναῤῥύσας καὶ σιωπήσας, ἔπειτα μέντοι, καὶ διανοηθεὶς ὑπορθῶσαι σε ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ γῆθεν σύμμαχον ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐκέλευσε τὸν ἡνίοχον τὸν ἐπιστολεῖ μεμαγμένον ἐκπέμψαι, καὶ ἐκέλευσε τὸν ἡνίοχον τὸν ἐπιστολεῖ μεμαγμένον ἐκπέμψαι.

Ἐκείθεν μὲν οὖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐπιστολὴν,
Οὐ γὰρ ἂν ἐπιστεύσαμεν ἐμοὶ ἐκείνῳ
Ἐν λόγῳ ἐν μέσῳ· ἐπὶ τὸν μεσαῖ, ἐν οἷς ἐκεῖνος
Ἤρεσεν ἐν αὐτῷ μεγάλῳ σπουδαίως ἐπὶ.

Τοιγαροῦν δὲ τὸ μὲν Πειραιῶνος ἐξεῖναι οὐ δύσκολον, ἐπεὶ ἐστὶν δὲ ἐν Ἰθάκῃ ὁπὸ Φρυγίαν τὴν μεγάλην, καὶ Παμφυλίαν, παραπλησίως ἀσφαλῆ δίον, καὶ ἐπορεύεσθαι τὴν ὁμοίαν ἐπὶ τοῦτον ἐπὶ τὸν ἡμέτερον ἡμῶν. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπιτήδεια ἐμοὶ ἐστὶν ἡμῖν ἐπιτήδεια, ἐπεμελήθη δὲ ὁμοίως ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια. Ἐπὶ δὲ ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια. Ἐπὶ δὲ ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια ἐπιτήδεια.